

U našoj državi pojam nezaposlenosti budi mnoge rasprave, a zaključak svake rasprave na tu temu je ista: nezaposlenih je puno, posla nema i teško ga je dobiti, poslodavci ne isplaćuju plaće, teško se živi! Takvom temom najviše kritika dobivaju poslodavci. Sve se prelomi na njihovim leđima, a ja postavljam pitanje gdje je tu država?! Da li je moguće da su samo poslodavci krivi za takvo stanje u privredi, da li zaista ne postoji više niti jedan poslodavac koji je spreman svoje obveze ispunjavati po zakonu?! Pa jasno da nisu oni jedini krivci! Nisu savršeni, ali nije niti država!

Država je institucija nad svim institucijama, najveća moć je u njenim rukama i najviše manipulacije ljudima dolazi baš s njene strane. Čuli ste sigurno za državne poticaje za zapošljavanje koji su „drastično“ smanjili broj nezaposlenih (barem po pričama vladajućih ljudi)!? Da, odlična stvar, reklo bi se! No, je li to tako poticajno kao što se čini ili taj isti poticaj ima karakter prijevare!? Ispričat ću Vam priču pa prosudite sami...

Država je rekla sljedeće: „usvajam program poticanja zapošljavanja“. Tim programom dobit ćemo želju poslodavaca da zaposle mlade, starije, invalide, branitelje! Najinteresantniji program za poslodavce je program A i D! Program A podrazumjeva poticaj zapošljavanja mladih koji su tek završili svoje školovanje te država za zapošljenje tih osoba nudi vaučere. Vaučer je informatički zapis koji glasi na ime i nije prenosiv. Za poslodavca vaučer znači da će država platiti iznos plaće novo zaposlenom po principu povrata (poslodavac isplati plaću a država mu vrati taj iznos). Drugi najkorišteniji poticaj za zapošljavanje je poticaj D programa koji se odnosi na ženske osobe starije od 45 godina, te za muškarce starije od 50 godina koji su duže od 6 mjeseci na Zavodu za zapošljavanje. Tim programom država isplaćuje 100% bruto plaće temeljem 2.500 kn neto plaće tijekom prvih 6. mjeseci a ostalih 12 mjeseci povrat doprinosa na i iz plaće (37,2 %) .

Zvuči lijepo, poslodavac ima priliku širiti svoju proizvodnju, širiti tržište na temelju nove radne snage a da pri tome ne osjeti ogroman teret plaća u prvoj godini. Male tvrtke oslonile su se na državni poticaj i izabrali onaj koji im najviše odgovara i takav način zapošljavanja postao je dio poslovne politike! ALI...država je zakazala! Poslodavci kad potpišu ugovor o sufinanciranju moraju isplatiti plaće do 15.-og u mjesecu, inače gube pravo na sufinanciranje a obećanje o sufinanciranju od strane države pretvorilo se u „obećanje-ludom radovanje“! Poslodavci se moraju držati svojih potpisanih obaveza dok država ne ispunjava svoje obveze.

Poslodavci nemaju pravo tražiti zatezne kamate od države niti mogu biti sigurni kada će država, najveći dužnik u nas, platiti svoje dugovanje niti da li će ga platiti!?

Dakle, poticaj države da smanji nezaposlenost i rastereti poslodavce pretvorio se u poticaj poslodavcima u propast i zaduživanje...nezadovoljstvo svih, na kraju priče, nije potrebno dodatno naglasiti!

Kristina Gorup